

23 Minutes in Hell
By Bill Wiese
Swedish

23 Minuter i Helvetet

Av Bill Wiese

Översättningen är från audio CD, inte från boken. Inspelningen kommer från en konferens i Kansas City, USA. Upplevelsen i helvetet hände den 23 e november 1998.

(Introduktion av programledaren)

Mike Bickle, som jag arbetar med vid International House of Prayer, bad mig att undervisa om helvetet. Medan jag studerade ämnet fick jag ett kassetband av en vän, Steve Carpenter. På detta band finns ett budskap som du kommer att få höra Bill Wiese och hans fru Annette tala om. Hans budskap skakade om min värld. Det förändrade bestående mitt förhållande till min familj, mina vänner och även människor jag inte känner, samt hur jag ser på saker. Jag överdriver inte, var snäll och tro inte att jag överdriver. Det har helt förändrat det sätt jag ser på de år jag har kvar här på jorden. Det är min bön att Gud skall göra det samma för dig idag. Jag kan inte överdriva det viktiga i detta budskap. Bill är en kristen. Han gav sitt liv till Kristus när han var 16 år. Han har känt Herren i 32 år. Han flyttade till Kalifornien 1976, och har tjänat hos pastor Chuck Smith i Costa Mesa, Kalifornien. Bill är fastighetsmäklare liksom hans fru. Under de senaste 15 åren har Bill varit med i församlingen Eagles Nest, och som ledare under pastor Dr. Gary Greenwald i Orange County, Kalifornien. Pastor Raul vid Eagles Nest kom till Bill för ett antal månader sedan, han sade, *"Bill, Gud kommer att ordna väckelse. Han kommer att börja i Kansas City för Amerika. Han kommer att sända dig dit och du bör fara"*. Bill och Annette hade aldrig varit i Kansas City i hela sitt liv. Nästa dag ringde jag Bill och sade, *"Skulle du kunna tänka dig att komma till Kansas City? Jag har sett din video och jag tror att du bör komma"*. Jag tror att Bill och Anette har kommit hit ledda av Gud.

Ni kommer att få höra visionen om helvetet, men även viktigare än det, ni kommer att få höra en vision om en nära gemenskap med Jesus Kristus och den kärlek Han har för hela världen. Bill var i helvetet. Han var inte där som en tillfällig observant, han fick uppleva helvetets plågor under en halvtimmes tid utan något som helst hopp att någonsin komma därifrån. Bill och hans fru är djupt hängivna Jesus Kristus och Guds arbete, och att vara ledda av den Helige Ande. Du kommer att uppskatta honom också.

Välkommen: Bill och Annette Wiese.

(Bill Wiese talar)

Det är en ära att få vara här. Hela denna resa har varit till sådan välsignelse för oss. Som Hal sade, vi är verkligen i fastighetsbranschen. Vi gör inte detta för pengar. Vi vet att Gud har sagt att vi skall gå och tala om för hela världen om Hans kärlek till människorna och den plats som han inte vill att någon av Hans skapelse skall gå till. Det är därför vi är här. På grund av den begränsade tid vi har gör jag vittnesbördet kort och går direkt till saken.

Men först vill jag pålysa några saker, frågor som ni kanske tänker på. Den första frågan jag hade tänkt på om jag lyssnat till mig själv, *"Hur vet du att det inte var en dröm som du hade. En dålig dröm"*? Först några punkter; först av allt lämnade jag min kropp. Jag såg min kropp när jag återvände, jag låg på golvet. Jag är helt övertygad att det var en utanför kroppen upplevelse. En del kristna har sagt, *"En kristen kan inte lämna sin kropp"*. Men det är inte sant, i andra Korintierbrevet 12: 2 när Paulus blev upptagen till tredje himlen sade han, *"om det var i kroppen eller inte, det vet jag inte"*. Om han inte visste det, då betyder det att det är möjligt. Han sade också i vers 1 att det var en vision, så jag tror att detta klassificeras som en vision.

I Job 7: 14 står det, *då skrämmer du mig med drömmar och förskräcker mig med syner*. Detta var verkligen vad Herren gjorde, han skrämde mig med det jag fick se. Bortsett från boken, tog det mig ett år att lugna ner mig och bli en normal person igen. Jag var så upprörd och chockerad av fruktan att det har förändrat hela min syn på hur jag vittnar, och hur mycket jag uppskattar det Gud har frälst oss från.

(Bills fru Anette talar)

Jag vaknade omkring 03:23 på morgonen. Jag kommer ihåg det för jag hade just tittat på vår digitalklocka, jag upptäckte att Bill inte fanns vid min sida, jag hörde skrik från vardagsrummet. Jag gick till vardagsrummet genom hallen. Jag såg min man på ett sätt jag aldrig tidigare sett honom. Om någon känner Bill, så är han till naturen en mycket konservativ man, en mycket lugn yrkesman. Han är inte den som blir upprymd eller känslös över något, om det inte har med Gud att göra. Trots det såg jag honom bokstavligen traumatiserad, han höll sig om huvudet med båda händerna, ropade och skrek. Han låg i fosterställning på golvet i vardagsrummet. Jag visste inte vad jag skulle göra. Jag trodde att han hade fått en hjärtattack. Jag började be, han ropade högt och sade, *"Be att Herren tar bort detta ur mitt minne! Herren förde mig till helvetet. Jag känner som om min kropp håller på att dö, jag klarar inte av detta"*. Jag började be för honom, inom tio till tjugio minuter blev han lugn. Han var bokstavligen i ett traumatiskt tillstånd, likt någon som tjänstgjort i Vietnam, eller varit med om en

hemsk bilolycka som de återupplever. Det var inte som någon som haft en dålig dröm när de vaknat. Jag ville bara vittna om det.

(Bill Wiese talar)

Jag är så välsignad med en god hustru. Jag är mycket tacksam till Gud. Jag har varit gift i fyra år och känt henne i sex år, det har varit de bästa sex åren i mitt liv, prisad vare Gud.

När jag kom tillbaka efter denna erfarenhet, ville jag ta reda på om det fanns någon annan i Bibeln som någon gång varit i helvetet. Jag började söka. Jag lyssnade en hel del till Chuck Missler. Han är en bibellärare på andra sidan nationen, en verkligen lärd man och han sade att Jona hade upplevt helvetet.

Jona 2:2

Jona bad till Herren sin Gud i fiskens buk.

Och i vers 6, Vatten omslöt mig ända upp till halsen, djupet omgav mig, sjögräs snärjde in mitt huvud.

[*Jona 2:2... från dödsrikets djup åkallade jag dig, och du hörde mig.* Från 1917 års översättning]

Det fanns i varje fall en person i Bibeln som hade upplevt helvetet, Jona.

Jag ville känna till det, för jag är uppvuxen i de tidiga dagars Calvary Chapel, där varje andlig erfarenhet som du kunde uppleva borde finnas i Guds Ord. Jag visste att om denna erfarenhet var sann, då bör det också finnas i Guds Ord. Jag började undersöka och hittade över 400 skriftställen som skildrade det jag sett, hört, känt, allt hade att göra med helvetet. Det finns redan i Bibeln, vad helst jag berättar för er finns där redan. Jag kommer att referera till en del skriftställen, jag kan inte citera alla 400, men några av dem kommer jag att ta upp. Jag upptäckte också att det fanns 14 andra personer som hade upplevt en del av helvetet. De flesta av dem hade nära döden upplevelser, människor som hade dött på sjukhus och kommit tillbaka.

För att snabbt komma in i ämnet: Min fru och jag var på bönemötet på söndag kväll som vi alltid brukar tillsammans med vår pastor. Vi for sedan hem som vanligt och lade oss. Omkring klockan 03:00 togs jag dit. Jag vet inte hur det gick till innan jag återvände. Herren förklarade senare. Jag hamnade i en fängelsecell, precis som en vanlig cell som man kan föreställa sig med väggar gjorda av stora stenar och en gallerdörr. Då visste jag ännu inte var jag var. Allt jag visste var att det var extremt varmt, fruktansvärt varmt. Det var så varmt, jag kunde inte tro att jag var levande. Det kändes som om jag skulle upplösas i hettan men jag levde fortfarande. För en kort stund var det ljust i rummet, jag

tror att Herren var närvarande så att jag kunde se bättre, men efter omkring en minut blev det åter mörkt.

I Jesaja 24: 22 står det: *De skall samlas ihop som fångar i fånggroppen, de skall stängas inne i fängelse. Efter lång tid når straffet dem.*

I Ordspråksboken 7: 27: *Genom hennes hus går dödsrikets vägar, de för ner till dödens kamrar.*

Med kammare avses rum. En del av helvetet har fängelseceller, kammare, eldsgropar och stora områden med eld, jag var just då i en fängelsecell.

Jona 2: 7 *...jordens bommar slöts för evigt bakom mig.*

Job 17: 17 *Far det ner till dödsrikets bommar...*

Allt jag såg finns i Ordet. Stenarna talar om det i Jesaja 14: 19 *...förts ner till gropens stenar.*

Jag hade hamnat i denna cell, dessa fyra varelser var tillsammans med mig i cellen. Då visste jag ännu inte att de var demoner, för jag kom dit som en ofrälst person. Gud tog bort ur mitt sinne att jag var en kristen. Jag visste inte varför men Han förklarade det för mig på vägen tillbaka. Dessa varelser som jag först inte visste var demoner, de var enorma. De var omkring fyra meter höga, en av dem kan du få se på videon. En av de personer som delar sitt vittnesbörd såg samma demon som jag sett. Du kommer att få se hur de verkligen ser ut. Det är en mycket bra bild av det på videon där en man förs till helvetet. Det är Kenneth Hagans vittnesbörd.

Den ena demonen hade fjäll över hela kroppen, gigantiska käftar med stora tänder, utstickande klor och med insjunkna ögon. Den andra såg inte alls likadan ut, den hade rakbladsvassa fenor över allt, en lång arm och fötter som inte alls passade till storleken. Allt var deformerat och vridet ur normal proportion, ingen symmetri, den ena arm var längre än den andra, helt onaturliga skapelser, hemska och med ett hemskt utseende.

De hädade Gud. De förbannade Gud hela tiden. Jag undrade, *"Varför förbannar de Gud? Varför hatar de Gud så mycket"*? Därefter vände de sin uppmärksamhet mot mig och jag upplevde att samma hat som de hade mot Gud hade de mot mig också och jag tänkte: *"Varför hatar de mig? Jag har inte gjort dem något."* De hatade mig med ett hat som jag aldrig hade upplevt på jorden, långt utöver den förmåga som en människa kan göra. De hatade mig fullständigt och jag visste att de hade för avsikt att plåga mig.

Där fanns saker som jag kommer att berätta, som jag inte vet hur jag kunde förstå. I helvetet är våra känslor mera intensiva, man är mera medveten om saker

än man är i sin fysiska kropp. Jag var medveten om distans, medveten om tid osv. mycket mera än man är här. Jag visste att allt detta hade en avsikt, att plåga mig för alltid på denna plats.

Jag låg på golvet i cellen, jag hade absolut ingen styrka i min kropp. Jag undrade, *"Varför kan jag knappt röra mig, vad är det för fel med mig?"* Jag var helt medveten om att jag inte hade någon styrka, jag bara låg där. En demon tog tag i mig, lyfte upp mig och kastade mig i väggen som om jag var ett dricksglas. Den lyfte upp mig som ett dricksglas. Det kanske var jag som var så lätt, eller att den var så stark. Den kastade mig i väggen så att alla ben i mig krossades. Jag upplevde smärta! Jag låg på golvet och bad om nåd, men dessa varelser har ingen nåd överhuvudtaget, absolut ingen nåd.

Den ena lyfte upp mig och den andra skar med knivvassa naglar bort mitt kött. Han skar bort det och han brydde sig inte det minsta om den kropp som Gud hade skapat så fint. Den hade ett intensivt hat mot mig. Jag undrade, *"Varför lever jag, varför lever jag trots allt detta? Jag kunde inte förstå att jag inte var död"*. Mitt kött hängde i strimlor. Det fanns inget blod, det bara hängde, för livet är i blodet och det finns inget liv i helvetet. Det finns inget vatten i helvetet.

I Jesaja 14: 9-10 står det

Dödsriket därnere kommer i rörelse för din skull, för att ta emot dig när du kommer. Det väcker upp de avlidnas andar för din skull, alla jordens ledare. Det låter hednafolkens alla kungar stå upp från sina troner.

Alla börjar de tala och säger till dig: Har också du blivit svag som vi? Du har blivit som en av oss.

Psalm 88: 5

Jag räknas bland dem som far ner i hålan, jag är som en man utan livskraft.

Vi vet att djävulen har styrka, i Skriften står det om en man som drevs av demoner bland gravarna:

Markus evangeliet 5: 1-4

Så kom de över till gerasenernas område på andra sidan sjön. När Jesus steg ur båten, kom en man emot honom från gravarna. Han hade en oren ande och höll till bland gravarna. Ingen kunde binda honom längre, inte ens med kedjor. Många gånger hade han bundits med fotbojor och kedjor, men han hade slitit av kedjorna och brutit sönder bojorna. Ingen var stark nog att rå på honom.

De kunde inte binda honom, han hade brutit sönder alla kedjorna. Det var en man som hade demonisk kraft. Jag visste att dessa demoner var omkring 1000

gångar starkare än en man. Även om jag hade haft naturlig styrka, hade jag inte klarat att kämpa bort dem. Jag var helt beroende av deras nåd, vilket de inte har. Demonerna dominerar ditt liv i helvetet.

Lukten från dessa demoner och lukten i helvetet är fasansfull. Jag kan inte beskriva det för dig. Där fanns lukt av bränt kött och svavel. Lukten från demonerna var som en öppen kloakbrunn, fruktansvärd, som ruttet kött, ruttna ägg, ruttan mjölk och allt annat som du kan förstå dig. Tag det 1000 gånger och stoppa in det i din näsa. Du har just andats in det. Det var så förorenat att det kunde döda dig om du var i helvetet i din kropp, då skulle du dö. Jag undrade, ”Hur kan jag genomleva denna stank, det är så fruktansvärt”? Men åter, du kan inte dö, du måste uthärda det.

Det sätt som demonerna hädar Gud står det om i Hesekiel 22: 26
Prästerna kränker min lag och vanhelgar mina heliga ting. De skiljer inte mellan heligt och oheligt och undervisar inte om skillnaden mellan rent och orent. De blundar för mina sabbater, och så blir jag vanhelgad mitt ibland dem.

Vanhelgat, avancerat vulgärt språkbruk och hädelser. Den plåga som demonerna utförde mot mig finns upptaget i

5 Mosebok 32; 22-24

Ty genom min vrede har en eld tänts och den brinner till dödsrikets djup. Den förtär jorden med dess gröda och sätter bergens grundvalar i brand. Jag skall hopa olyckor över dem, mina pilar skall jag skjuta på dem. Hungersnöd skall drabba dem, feberglöd förtära dem, pest som bittert pinar. Jag skall sända över dem vilddjurs tänder och gift från ormar som krälar i stoftet.

Vilddjurens tänder kommer att möta dig.

Andra Samuelsboken 22: 6 säger:

Dödsrikets band omslöt mig, dödens snaror föll över mig.

I Mika 3: 2 finns ett intressant skriftens ord där Filistéerna som hatade Israel säger:

Men ni hatar det goda och älskar det onda, ni sliter huden av människor och köttet från deras ben.

De gjorde det mot det Judiska folket. Det var i det naturliga, men var fick de sin idé från? Den kom från helvetet. Det är vad demonerna gör, nåden då? Det finns bara nåd i himlen. Nåden kommer från Gud, djävulen har ingen kännedom om någon nåd, han är totalt emot det.

Psalm 36: 6

HERRE, upp i himlen räcker din nåd, din trofasthet ända till skyarna.

Det är definitivt inte i helvetet. Och i Psalm 74: 20 står det:

Tänk på förbundet, ty i landets mörka vrår finns fullt av våldsnästen.

Helvetet är en grym, miserabel och hemsk plats som man måste stå ut med. Allt det måste du stå ut med.

Gud har gjort människan till den högsta varelsen i skapelsen, dessa demoner är lägre skapelser. Som människa strävar vi framåt i livet, vi utvecklar oss genom studier. Men i helvetet styrs ditt liv av demoner. Dessa skapelser har noll IQ, de är fullständigt okunniga varelser. Allt de vet är hatet mot Gud, hatet mot dig och tortyr. De styr ditt liv och du kan inte göra något åt det.

Det finns skriftställen om förödmjukelsen man måste stå ut med. ”Dessa saker kommer att styra ens liv, man kan inte hindra det!”

Jesaja 5: 13-14

Därför skall mitt folk föras bort i fångenskap, ty de saknar kunskap. Dess ädlingar [adelsmän] skall lida hunger och dess larmande skaror försmäktade av törst. Därför ökar dödsriket sitt begär, och spärrar upp sitt gap utan gräns. Stadens främsta måste fara dit ner tillsammans med de larmande och bullrande skaror som jublar därinne.

Jesaja 57: 9-16

Du gick till kungen med olja och smorde dig med en mängd väldoftande salvor. Du sände dina budbärare till fjärran land, ja, ända ner till dödsriket. Även om du blev trött av din långa färd, sade du inte: "Det är lönlöst." Så länge du kunde röra din hand, mattades du inte.

För vem var du rädd och fruktade, eftersom du bedrog mig? Du har inte kommit ihåg mig eller brytt dig om mig. Är det inte så: Eftersom jag varit tyst, och det sedan lång tid, fruktar du mig inte?

Men jag skall visa hur det är med din rättfärdighet och med dina verk; de skall inte hjälpa dig.

När du ropar, må ditt avgudafölje rädda dig.

En vind skall ta dem alla med sig, en fläkt skall föra dem bort. Men den som tar sin tillflykt till mig skall få landet till arvedel och få besitta mitt heliga berg.

Man skall säga: "Bana väg, bana och bered väg!"

Tag bort stötestenarna från mitt folks väg!" Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter "den Helige": Jag bor i det höga och heliga men också hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande, för att ge liv åt de ödmjukas ande, för att ge liv åt de förkrossades hjärtan. Jag skall inte

gå till rätta för evigt, inte ständigt vredgas, ty då skulle deras ande försmäkta inför mig, de själar som jag själv har skapat.

Hesekiel 32: 24

Där ligger Elam med hela sin larmande hop runt omkring hans grav. Alla är de slagna och har fallit för svärd. Som oomskurna måste de fara ner i jordens djup, de som spred skräck omkring sig i de levandes land. Nu måste de bära sin skam med de andra som har farit ner i graven.

Så fortsätter det. Det var fruktansvärt att bli styrd av dessa varelser, de har ingen nåd för dig överhuvudtaget.

(Mörkret och skriken i helvetet)

Jag låg i cellen och det blev mörkt, becks svart. Jag menar ett mörker som jag aldrig tidigare upplevt. Jag har varit i mörka grottor långt nere i järngruvorna i Arizona. Där fanns ett mörker man inte kunde föreställa sig. Jag klarade av att krypa ut ur cellen, jag kunde göra det, de tillät mig tydligen. Jag kom ihåg var dörren fanns så jag kröp i den riktningen och kunde känna mig fram, jag kom utanför cellen. Jag tittade åt ett håll, det var alldeles svart, allt jag hörde var skrik, miljarder människor som skrek på denna plats. Jag visste att det var miljarder, det var så högt. Om du har hört någon skrika förut, det är så plågsamt. Om du då hör miljarder människor skrika, du kan inte föreställa dig hur det påverkar ditt sinne. Du står bara inte ut med det. Du håller för dina öron för det är så genomträngande. Du kan inte komma bort från skriket.

Den fruktan som kommer över dig är helt otroligt. Allt domineras av fruktan. Det finns ingen Gudsnärvaro på den platsen, du måste uthärda fruktan, plågan och mörkret. Du kan inte se något. Du kan inte ens se vad det är som kommer mot dig. Skriften talar om detta mörker i

Psalm 88: 7

Du har sänkt mig längst ner i hålan, ner i mörkret ner i djupet.

Uppenbarelseboken 16: 10

Den femte tömde sin skål över vildjurets tron, och dess rike lades i mörker. Människorna bet sig i tungan av smärtan och hädade himlens Gud för sina plågor och sina bölder, men de omvände sig inte från sina gärningar.

Judas : 13

De är vilda havsvågor, som kastar upp sina skändligheters skum, de är irrande stjärnor, åt vilka det svarta mörkret är förvarat för evigt.

Det finns ett mörker som man kan uppleva, som det står om i

2 Mosebok 10: 21

HERREN sade till Mose: Räck upp handen mot himlen, så skall det komma ett sådant mörker över Egypten att man kan ta på det.

Jag upplevde detta mörker.

(Fruktan i helvetet)

Det jag skall berätta för dig var så starkt. Det kommer att ta tag i dig. Om du någon gång har sett en skrämmande film där fruktan griper tag i dig, om du tar det och multiplicerar med åtminstone tusen gånger och håller fast vid det, det är så man har det hela tiden! Jag känner till något om fruktan. När jag var ung brukade jag surfa. Som mycket ung var vi i Coco Florida och det kom en grupp hajar omkring mig. En Tiger haj som var nästan tre meter lång kom och bet av surfingbrädan på mitten. Den tog i mitt ben och drog ner mig. Mitt ben var i den gigantiska hajens mun. Då var jag inte en kristen det var innan jag blev frälst. Helt plötsligt släppte den mig. Jag är säker på att Gud öppnade hajens mun. Men för ett kort ögonblick, den fruktan som kom in i mig tog helt över mig. Om någon sett filmen JAWS, den fruktan är *ingenting* jämfört med det jag då upplevde. Det var en hemsk fruktan. Pojken närmast var bara någon meter från mig, en haj klippte av hans ben! De drog honom upp på stranden och det var blod överallt. Han skrek när hans ben var borta. Så jag känner till fruktan, men den fruktan var *ingenting*, absolut *ingenting* jämfört med den fruktan som jag upplevde i helvetet, det går inte att jämföras. Jag tror att den fruktan jag upplevde under hajattacken, är ett av den värsta fruktan man kan uppleva här på jorden.

Dessa saker är något som man har att stå ut med i helvetet. I Jesaja 24: 17-18 står det:

Fruktan, fallgrop och snara väntar er, ni jordens invånare. Det skall ske att den som flyr undan förskräckelsens rop störtar i fallgropen, och den som kommer upp ur fallgropen fångas i snaran. Ty fönstren i höjden är öppna och jordens grundvalar skakar.

Ted Koppel gjorde en presentation i sitt program "Night Line" för 1½ år sedan, då besökte han ett fängelse i landet, han tillbringade natten där. Han hade inte kunnat förstå hur mycket oljud där var, han kunde inte sova, alla skrek så mycket de orkade. Han sade på TV att han var chockerad över hur människorna skrek och klagade hela natten. Även i ett fängelse skriker människor, hur mycket mera då i helvetet.

I Job 18: 14 står det om en mans onda vägar, en person som har förkastat Herren...

Han rycks bort från sitt trygga tält och drivs i väg till fasornas kung.

Djävulen är verkligen plågandets Kung.

(Ensamheten i helvetet)

Jag var utanför cellen och jag tittade åt ett håll, jag kunde se eldsflammar omkring 16 kilometer bort. Jag visste att de var på det avståndet. Från en eldgrop omkring 5 kilometer bort kom eldsflammar som lyste upp landskapet, tillräckligt för att kunna se lite grand av helvetet för ett ögonblick.

Mörkret var så intensivt, det slukade allt ljus. Men det var ändå tillräckligt ljust för att jag skulle se något av horisonten. Det var helbrunt och ödsligt! Jag menar, inte ett grönt löv, ingenting levande av något slag, bara sten, jord och en mörk dimmig sky. Eldslågorna var mycket höga så att jag kunde se.

Det finns ett bibelord i 5 e Mosebok 29: 23

... svavel och salt och en helt förbränd jord, som inte kan besås och inte ge någon gröda och där ingen växtlighet kan skjuta upp, en ödeläggelse som när HERREN i sin vrede och förbittring omstörtade Sodom och Gomorra, Adma och Sebojim

Det finns överhuvudtaget inget liv i helvetet. Det är så konstigt att vara i en värld där det inte finns något liv. Här njuter vi av träd och frisk luft, men där är allt absolut dött.

(Värmen)

Värmen var så intensiv det går inte att beskrivas.

Det står i 5 e Mosebok 32: 24

Hungersnöd skall drabba dem, feberglöd förtära dem, pest som bittert pinar. Jag skall sända över dem vilddjurs tänder och gift från ormar som krälar i stoftet.

Judas 1: 7

Så är det med Sodom och Gomorra och städerna däromkring. På samma sätt bedrev de otukt och följde onaturliga begär. De står som ett varnande exempel och får sitt straff i evig eld.

Psalm 11: 6

Han skall låta glödande kol och svavel regna över de ogudaktiga, en glödhet vind är den kalk de får dricka.

I helvetet är det hett. Allt detta skulle döda dig, men du dör inte! Du måste utstå allt detta. Jag ville ha lugn och komma bort från allt skrik och komma bort därifrån. Det är som när du vill komma hem till natten när man har haft en tuff dag, man vill bara ha det lugnt. Men där måste man stå ut med allt skrik och plåga. Man kommer aldrig någonsin bort från det, aldrig.

I Jesaja 57: 21 står det:

Det finns ingen frid för de ogudaktiga, säger min Gud.

Man är också naken i helvetet. Det är också något att stå ut med. Skam!

I Hesekiel 32: 24 talas det om skam i gropen.

Där ligger Elam med hela sin larmande hop runt omkring hans grav. Alla är de slagna och har fallit för svärd. Som oomskurna måste de fara ner i jordens djup, de som spred skräck omkring sig i de levandes land. Nu måste de bära sin skam med de andra som har farit ner i graven.

Job 26: 6

Dödsriket ligger naket för honom, avgrunden utan täckelse.

Det betyder att Gud kan se in i helvetet, han kan observera det. Men att du är naken i helvetet är en till sak man måste gå igenom.

(Torka)

Det finns inget vatten alls i helvetet, inget vatten. Det finns ingen fuktighet i luften eller något slags vatten. Det är så torrt, du är helt desperat efter bara en droppe vatten, bara en.

Som det står i Skriften i Lukas 16: 23-24

När han plågades i helvetet, lyfte han blicken och fick se Abraham långt borta och Lasarus hos honom. Då ropade han: Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasarus att doppa fingerspetsen i vatten för att svalka min tunga, ty jag plågas i denna eld.

Abraham sade, "Son, kom ihåg", sedan fortsatte den rike mannen att tala om sina bröder. Han ville att han skulle doppa sitt finger topp i vatten, bara för att få en droppe. Det hade varit dyrbart, en droppe, men du kommer aldrig att få en droppe, aldrig. Det är svårt att föreställa sig hur torr din mun är. Om du kan föreställa dig att springa maraton i Death Valley [dödens dal] och ha bomull i din mun och vara där i flera dagar, och fortsätta så i torkan och helt desperat efter en droppe vatten.

Något annat som detta skriftställe uppenbarar är att det finns en stor avgrund mellan helvetet och paradiset. Den rike mannen såg Abraham långt borta. Kunde han känna igen Lasarus och Abraham? Först av allt så hade han aldrig träffat Abraham för att nu se honom långt borta, man skulle normalt inte känna igen någon. Men det finns vissa saker i helvetet som man vet. Du förstår som jag sagt om djup, avstånd osv.

Då tog en av demonerna tag i mig och drog mig tillbaka in i cellen och började plåga mig på nytt, vilket jag verkligen avskyr att berätta om, jag vill inte återuppleva plågan. De började krossa min skalle. En demon tog tag i mig och försökte krossa mitt huvud. Jag skrek och tiggde om nåd, men jag fick ingen nåd! Just då tog de båda tag i mina armar och ben och skulle slita av mig armar och ben. Jag tänkte, "Jag kan inte utstå detta"!

(Därefter till gropen)

Helt plötsligt var det något som tog tag i mig och drog ut mig ur cellen. Jag vet att det var Herren men just då visste jag det inte. Jag var där som en ofrälst person så jag kände inte till allt detta. Jag hamnade dit som om jag aldrig hade tagit emot Herren. Jag placerades intill den eld som jag sett. Jag stod vid sidan av gropen. Jag var nedanför en grop, stor som en grotta med en tunnel som gick uppåt.

Jag stod intill elden och kunde se genom lågorna så pass att jag såg kroppar, människor i elden som skrek, skrek om nåd där de brann på denna plats. Jag ville inte hamna dit. Den smärta jag redan hade upplevt var tillräckligt, men den hetta som kom från lågorna visste jag var värre. Människorna tiggde om att få komma ut.

Där fanns dessa stora varelser runt omkring gropens kant, när människorna kravlade upp och försökte ta sig därifrån, blev de avvisade tillbaka i elden och tilläts inte att komma ut. Jag tänkte, "*Denna plats är så hemsk, så hemsk och fruktansvärd*".

Allt detta pågår hela tiden. Man är törstig, man är hungrig och man är utmattad. Man kan inte heller sova i helvetet. Man behöver sömn precis som nu. Din kropp behöver sova.

I Uppenbarelsboken 14: 11 står det
Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt,...

Man får aldrig sova. Kan du tänka dig hur det är, aldrig sova.

Angående vatten, Sakarja 9: 11

...befria dina fångar från hålan där inget vatten finns.

Det finns absolut inget vatten i helvetet.

Jag visste att helvetets placering är i jordens centrum. Jag förstod att jag var ungefär 5900 kilometer ner i jorden. Vi vet att jordens diameter är 12800 kilometer, hälften bör vara omkring 6400. Jag var 5900 kilometer ner. I Efesierbrevet 4: 9 står det att Jesus for ner till den lägsta delen av jorden.

4 e Mosebok 16: 32

Jorden öppnade sitt gap och uppslukade dem och deras hus, allt Koras folk och alla deras ägodelar.

Det är där som helvetet är. Senare kommer helvetet och döden att kastas i den brinnande sjön och vidare till det yttre mörkret. Det händer efter domens dag, men just nu är helvetet inne i jorden.

(Demoner)

Jag stod intill eldgropen, jag såg demonerna utmed väggarna, de var i olika storlekar och utseenden, deformerade, hemska varelser. De var förvridna, deformerade varelser, stora och små. Där fanns gigantiska spindlar, stora spindlar om 1,5 meter. Råttor, ormar och maskar, Bibeln talar om maskar Jesaja 14: 11. Där finns alla slags avskyvärda varelser överallt och de ser ut att vara fastkedjade vid väggarna. Jag undrade, "Varför är dessa kedjade vid väggarna". Jag förstod inte det, men det finns ett ord i Skriften om det i

Judas : 6

Tänk också på de änglar som inte bevarade sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist. Dem håller han i förvar i mörker med eviga bojor till den stora dagens dom.

Det var vad jag såg, jag förstår inte allt men det uppenbarades för mig. Jag är glad för jag ville inte att de skulle få tag på mig. De hatade mig fruktansvärt! Det var en annan sak som jag inte förstod, de var inte bara varelser, de hatade mänskligheten. Jag var glad att de var kedjade vid väggarna.

Jag började fara upp från gropen i tunneln och lämnade lågorna. Snart blev det mera mörkt, men jag kunde se demonerna utmed väggarna och de hade sådan fruktansvärd styrka. Jag tänkte, "Vem kan kämpa mot dessa varelser. Ingen kan klara av dem". En stark fruktan var över mig, jag hade svårt att klara av denna fruktan.

(Inget hopp)

Det svåraste av allt i helvetet, det allra värsta, värre än alla plågorna var det jag förstod; att livet fortsatte uppe på jorden. Och att människorna där uppe inte har någon uppfattning om att denna värld existerar här nere! De vet inte att detta är en verklig värld här nere och att det finns miljarder människor som lider och tigger om en till chans, ifall den fanns. De får aldrig den chansen att komma ut och de är arga på sig själva för att de inte tog vara på tillfället att ta emot Jesus, de sitter fast här för alltid.

De värsta med helvetet är att det absolut inte finns något hopp att någonsin komma ut. Jag föreställde mig evigheten, jag kunde förstå den. Här på jorden kan vi inte helt förstå den. Jag visste att jag skulle vara där för alltid, och inget hopp att komma ut. Jag tänkte på min fru. Jag skulle aldrig få återse min fru! Jag har alltid sagt till henne att om vi av någon orsak kommer ifrån varandra genom en jordbävning eller något annat hemskt, brukade jag säga, ”*Jag kommer till dig. Jag skall hitta dig. Jag kommer till dig ifall vi blir åtskilda*”. Men här kunde jag inte nå henne. Jag skulle aldrig få se henne igen. Hon skulle aldrig ha någon uppfattning om var jag var och jag skulle aldrig få tala med henne igen. Den tanken skakade verkligen om mig! Att inte få tala med henne, inte få återse henne och för henne att inte veta var jag fanns, samt att det inte fanns hopp att någonsin komma ut. Kan ni förstå det, att aldrig komma ut, aldrig! På jorden finns det alltid hopp. Även människor som befinner sig i koncentrationsläger har hopp att komma ut, eller att i varje fall kunna dö för att komma bort därifrån. Men vi har aldrig upplevt en fullständigt hopplös situation.

I Jesaja 38: 18 står det,
De som far ner i graven hoppas inte på din trofasthet.

Inget hopp, sanningen är Jesus. Han är sanningen.

(Jesus uppenbarar sig)

Just då var jag på väg uppför tunneln, jag var fullständigt i fruktan, hopplöst förlorad och rädd för dessa demoner. Helt plötsligt, bara helt plötsligt uppenbarar sig Jesus! ”Jag prisar dig Herre”. Det starka ljuset lyste upp hela platsen. Jag såg bara hans siluett, konturen av en man. Jag kunde inte se hans ansikte det var så ljusst. Jag såg in i ljuset och såg hans siluett. Jag föll ner på mina knän och kollapsade. Jag kunde inte göra annat än att tillbe honom. Det var så stort. För en sekund sedan var jag förlorad för alltid och nu helt plötsligt är jag ute från den platsen för jag kände redan Jesus. Dessa människor kan inte komma ut men jag kunde för jag var redan frälst. Jag visste och förstod att det

inte fanns någon annan väg ut, bara genom Jesus. Han är den enda vägen för att inte hamna till den platsen.

I Uppenbarelseboken 1: 6 säger Johannes, när han kom till himlen såg han Jesus, hans ansikte strålade som solen. När han såg honom föll han ner inför hans fötter som en död man. Det var precis så jag gjorde. Jag föll ner inför hans fötter som en död man. Nu kanske du tänker att jag hade miljoner frågor att fråga honom, men när man är där, allt det du kan göra är att tillbe honom och prisa Hans Heliga Namn och tacka Honom för allt Han har frälst oss från.

När jag återfått fattningen, åtminstone tillräckligt för att kunna tänka, tänkte jag säga till Herren, jag tror inte jag sade det högt, jag tänkte det och Han svarade mig. Jag sade, *"Herre, varför sände du mig till den platsen? Varför sände du mig hit?"* Han sade till mig ***"För att människorna inte tror att den platsen existerar"***. Han sade, ***"Även en del av mitt folk tror inte att den här platsen är verklig"***. Jag var chockerad av det uttalandet. Jag trodde att varje kristen måste tro på helvetet. Men alla tror inte att det finns ett brinnande helvete. Jag sade, *"Herre, varför utvalde du mig?"* Men han svarade mig inte på den frågan.

Jag har ingen uppfattning om varför han valde mig för att gå dit. Jag är den minst lämpliga för den platsen. Min fru och jag avskyr dåliga filmer. Vi avskyr det som är ont. Jag uppskattar inte sommaren, ännu mindre hettan. I helvetet är det smutsigt. Där finns ingen ordning. Allt är kaos och oordning och äckligt. Jag uppskattar ordning och reda. Han svarade mig inte på frågan. Han sade till mig, ***"Gå och säg till dem att jag avskyr denna plats, det är inte min önskan att någon av min skapelse skall komma till denna plats, inte en enda! Jag har aldrig skapat detta för människan. Detta skapades för djävulen och hans änglar. Du måste gå och tala om för dem! Jag har gett dig en mun, du skall gå och berätta för dem!"***

Jag tänkte för mig själv, *"men Herre, de kommer inte att tro mig. De kommer att tro att jag är tokig eller att jag haft en dålig dröm"*. Jag menar, skulle inte du tro det? När jag tänkte detta sade Herren, ***"Det är inte ditt jobb att övertyga dem. Det är den Helige Andes uppgift! Du bara går och berättar för dem!"*** Inom mig fanns det, *"Ja Herre!"* Helt säkert, jag skall gå och tala om det för dem". Man kan inte bekymra sig eller frukta för vad människor skall tro om dig, man måste bara gå och låta Gud göra resten. Amen? Jag sade, *"Herre, varför hatade de mig så mycket? Varför hatade dessa varelser mig?"* Han sade, ***"För att du är gjord till min avbild och de hatar mig"***. Ni förstår, djävulen kan inte göra något mot Gud. Han kan inte såra Gud, men han kan såra Hans skapelse. Därför hatar djävulen mänskligheten och bedrar människor för att ta dem till helvetet. Han kastar sjukdomar på dem, allt han kan göra för att skada Guds skapelse.

(Guds frid)

Gud lät hans tankar flöda till mig. Han lät mig vidröra en del av hans hjärta, om hur mycket han älskar mänskligheten. Helt otroligt, jag kunde inte ta emot det. Det var så stort. Med vårt kroppsliga sinne kan vi inte förstå den kärlek han har för människan. Du vet hur mycket vi älskar våra fruar och barn. Den kärlek vi har kan inte jämföras med den kärlek Gud har för oss. Hans kärlek är oändligt mycket större än vår kärlek och vår förmåga att älska. Det är precis som det står i

Efesierbrevet 3: 19

... lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå.

Det går så långt över vårt förstånd att man inte kan greppa det. Jag kunde inte förstå hur mycket han älskar mänskligheten, att han skulle dö för bara en person för att rädda den från denna plats. Det sårar honom så mycket att se en enda av hans skapelse hamna till denna plats. Det smärtar Herren, han gråter av att se en enda person hamna dit. Jag kände sådant medlidande med Herren.

Jag kände hans hjärta, han lät mig vidröra en del av hans hjärta. Han upplevde en sådan bedrövelse för att hans skapelse är på väg dit. Jag tänkte, *"Jag måste ut och vittna till mitt sista andetag och berätta för världen om Jesus, hur god han är"*. Jag menar, vi har ju evangeliet. Det är goda nyheter. Det är goda nyheter och världen vet inte om det. De måste få veta det. Ni förstår, vi måste dela denna kunskap. Människor saknar kunskap på detta område. Gud vill att vi skall berätta för dem hur god han är och hur mycket han avskyr denna plats.

Han sade också, *"Tala om för dem att jag kommer mycket, mycket snart"*. Och han sade det på nytt, *"Tala om för dem att jag kommer mycket, mycket snart"*. Jag tänkte, varför frågade jag inte honom, *"Vad menar du Herre? Vad är snart för dig?"* Det är så vi tänker. Men jag frågade inte. Man ställer inte sådana frågor just då. Man vill bara tillbe honom så mycket. Den Guds frid som kommer över dig när man är tillsammans med honom är oförklarlig. Jag har varit på smorda möten, men det går inte att jämföras med den kärlek och Guds frid som man upplever att vara nära honom.

Då tittade jag upp och såg demonerna utmed väggarna, det var så grymt, de såg ut som myror på väggen. De var fortfarande stora, men med Guds skapande kraft intill dig såg de ut som myror på väggen. Jag kunde inte komma över det. Jag tänkte, *"Herre, de är som myror"*! Han sade, *"Du skall binda dem och kasta ut dem i mitt namn"*. Jag tänkte, *"vilken kraft, den har Han gett till församlingen"*. Dessa saker som var så grymma, vi skulle inte ha en chans mot dem utan Jesus. De är grymma, men med honom är de ingenting! En

frimodighet reste sig just då inom mig, när jag såg varelserna ville jag säga, ”ni varelser var de som plågade mig, ni som ville slita mig i stycken? Kom igen! Kom igen nu”! Kanske en liten del av mitt kött opponerade sig, eller något liknande – ni förstår. Jag tänkte, ”Jesus ta dem”.

(Lämnar helvetet)

När vi lämnade helvetet for vi upp över jordens yta. Vi for uppåt för vi var fortfarande i tunneln. Snart såg jag inte tunneln längre, vi var som i en mäktig virvelvind. Vi fortsatte uppåt. Uppenbarligen var vi tvungna att fara upp. När vi kom högst upp tittade jag ner på jorden och det var så här högt. [Video inspelat] Jorden böjde sig så här. Det var fantastiskt att se ner på jorden! Jag vet att Gud tillät mig det. Han kunde ha lämnat tunneln på flera sätt om han hade velat. Han kände i mitt hjärta att jag som liten grabb alltid velat se hur jorden såg ut från rymden. Jag kanske har sett för mycket på stjärnornas krig – eller, ni vet? Jag tänkte att det vore verkligen fint att få se jorden och att se att den inte hängde upp i något. Som Bibeln säger i Job 26: 7

Han spänner ut himlen i norr över det tomma, han hänger upp jorden på intet.

När man ser tänker man, ”Vad är det som håller upp det? Vad får den att rotera så fint”? Jag kände Guds kraft över mig, det han har är så fantastiskt. Han har så mycket kraft. Han kontrollerar allt. Inte ett hårstrå på ditt huvud faller till marken utan att han vet det. Inte en fågel faller till marken utan att han vet det. Dessa tankar flödade genom mitt sinne. Gud har så mycket kraft. Det var så överväldigande för mig. Det finns en skrift i Jesaja 40: 22 som säger att Herren tronar på jordens krets. Där var jag på jordens krets. Jag tänkte också, ”Herre, hur kommer det sig, innan Christofer Columbus kunde de ha läst att jorden var rund”. Människorna undrade, de trodde att jorden var platt?

I alla fall, när vi kom ner igen passerade vi genom skölden; jag visste att vi passerade genom värmeskölden som finns runt omkring jorden. Jag bara visste det. Jag tänkte även dumma tankar, här är jag med Gud, mina tankar var, ”Jag undrar hur han skall ta sig genom skölden”? Ni förstår, i rymden måste man passera genom skölden i rätt vinkel. Vi kom igenom utan några som helst svårigheter. Ingen överraskning! Jag är säker på att Herren måste ha rullat sina ögon och sagt, ”jag kan ordna det”. Det finns ett skriftord i

Psalm 47: 10 som säger

Ty jordens sköldar tillhör Gud, högt är han upphöjd.

Han har allt under kontroll, allt. Jag ville inte att han skulle gå. Jag ville vara i hans närhet. Vi närmade oss snabbt Kalifornien. Vi rörde oss så snabbt och kom till vårt hus. När jag tittade såg jag rakt genom husets tak. Jag såg mig själv

ligga på golvet. Detta påverkade mig starkt, där såg jag min kropp ligga på golvet, jag tänkte, *"Det kan inte vara jag, jag är ju här"*! Du förstår, du har aldrig sett två exemplar av dig själv. Här låg jag, jag tänkte, *"Det är inte jag"*. I Skriften säger Paulus att vi är som i ett tält (andra Kor. 5: 1), det påverkade mig starkt. Jag tänkte, *"det är bara ett tält, ingenting"*. Det är bara temporärt. Detta är mitt verkliga jag. Detta är vad evigheten handlar om. Det liv som vi bekymrar oss för, det slog mig att vi är bara som en rök som det står i Jakob 4: 14, det talar om hur kort livet är. Om du lever i hundra år, det är ingenting! Det försvinner som rök. Jag tänkte, *"Vi måste leva för Gud"*. Det vi känner till här och nu, det är för evigt. Vi måste vittna. Vi måste nå ut och rädda de förlorade. Vi kan inte bekymra oss för allt smått som vi engagerar oss i och fäster oss vid. Vi bör verkligen komma ut och predika evangeliet, de goda nyheterna, för detta är över mycket snart.

Jag såg min kropp ligga där, jag tänkte att det var som att gå ut ur bilen och se in i den. Det är inte du, det är din bil. Det får en att tänka om. Det var så jag såg det hela. Kroppen kan ta mig runt på jorden, men detta är det verkliga jag. Jag tänkte, *"Herre, lämna mig inte, lämna mig inte"*. Jag vill stanna hos dig en stund. Men han lämnade mig. Jag kom tillbaka in i min kropp, det var något som förde mig in i kroppen, precis som om jag hade sugits in genom min näsa eller genom min mun.

Precis då när han lämnat mig, då upplevde jag i mitt sinne fruktan, tortyren och plågan. Bibeln säger i

1 Johannes 4: 18

"...fullkomliga kärleken driver ut rädslan".

Jag var i fullkomlig kärlek hela tiden, men när han lämnade mig, helt plötsligt kom all fruktan och helvetets skräck till mitt sinne. Jag stod inte ut, jag klarade det inte! Jag skrek. Min själ var i vända. Jag kunde inte leva med detta. Jag visste att denna kropp inte hade förmågan att utstå detta slags fruktan. Man klarar inte av det slags betryck. Din kropp är inte stark nog. Då bad jag, för jag kunde be, *"Tag bort detta från mitt sinne"*!

I det naturliga måste man gå igenom olika slag av rådgivning för att komma ut ur ett sådant trauma, men Gud såg till det, ögonblickligen tog han bort det. Han lämnade kvar minnet av det, men tog bort traumat och fruktan. Det var så tacksamt.

Efter detta var det många saker som hände, jag önskar att jag hade tid att gå in på allt det som Gud visade skulle hända med mig.

Om det finns någon här i kväll som inte känner Herren; då bör du ställa dig en fråga. Säg så här, *"Tror jag på dessa människor, att det som de säger är verkligt"*? Men det mest viktiga är det som Bibeln säger om helvetet. Vill du chansa med att säga, *"Nej, jag tror inte på detta. Jag tror inte att det är verkligt"*? Då måste du kasta ut Guds Ord och allt det vi sagt dig. Är du villig att chansa med din evighet? För mig är det verkligen dåraktigt. Du kan inte tillåta djävulen att bedra dig. Den stora varelsen som i slutet av video programmet skrattade. Det är så djävulen kommer att uppföra sig när du kommer till helvetet. Han skulle skratta för du hade tillfälle att ta emot Herren men du missade det. När du en gång är där finns det ingen väg tillbaka. Det finns absolut ingen återvändo. Där kommer du att vara förlorad för alltid.

Du kanske säger till dig själv, *"Jag är ganska så god. Jag är en god människa. Jag förtjänar inte den platsen"*. Du kanske är god jämfört med flertalet andra människor. Men det skall du inte jämföra dig själv med. Vi måste jämföra oss med Guds måttstock. Hans måttstock är så mycket högre än vårt. Han säger i sitt Ord att om vi ljuger en gång, en enda gång i vårt liv, det gör dig till en lögnare. Har du stulit något i ditt liv, ett gem, eller några minuter av din chefs tid, något, bara en gång. Det gör dig till en tjuv. Har du varit arg utan orsak, om du inte förlåtit den som gjorde fel mot dig, eller att du haft lust efter en kvinna, något av dessa saker, har du gjort det en gång, det gör dig till en syndare och du kan inte komma in i himlen. Du förstår att vi alla kommer till korta. Vi faller till korta och kan inte klara det själva.

Titus 3: 5

... frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan på grund av sin barmhärtighet, genom ett bad till ny födelse och förnyelse i den helige Ande.

Det beror alltså på hur vi jämför. Det är som en kvinna som såg en fårflock på en kulle, de såg alla så vita ut mot kullen. Hon sade, *"Se på alla dessa vita får, se hur vackra de är, så vita"*. Hon gick till sängs, under natten som hon sov snöade det. Nästa morgon när hon tittade ut såg hon fåren som matta, smutsiga och gråa mot den vita snön. Vi måste jämföra oss med Gud. Hans måttstock är mycket högre än vår. Vi behöver en Frälsare. Vi kan inte komma dit i vår egen förmåga. Gud har gett oss en gratis gåva. Han säger i

Johannes 14: 6

"Jesus sade till honom: " Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig".

Han är den enda vägen för att hålla oss borta från denna plats.

Om det finns någon här som inte känner Herren, någon här som aldrig har bett Jesus att bli deras livs Herre. Du har aldrig kommit till den punkt där du hade möjlighet att tala ut det, att be Honom komma in i ditt liv, vill ni stå upp nu. Om det finns någon här, vill ni stå upp för Jesus. Tillåt inte djävulen, den där varelsen att skratta åt dig. Stå upp nu när du har chansen, för du vet inte hur mycket tid vi har. Du vet inte ifall du kommer att dö i morgon och hamna till den platsen.

Tillåt mig tala om för dig om den platsen, enbart hettan är nog hemskt att uthärda. De människor som vi såg hoppa ut från tornen i New York. De höll varandra i händerna och hoppade. Hur hemskt det måste ha varit. Ni förstår, om man någon gång har varit mycket högt och tittat ner, att hoppa vore otänkbart. Men de stod inför hettan. Det var bara på några sekunders avstånd, det hade uppslukat dem för hettan var omkring 1 000 grader. Vetenskapsmän säger att det i jordens centrum är ungefär 6 700 grader. Det måste man uthärda i all evighet. Om du är villig att genomlida det, så vore det verkligen dåraktigt. Nu är den rätta tiden...

(Program ledaren talar)

Bibeln talar klarspråk, vi är alla syndare, vem helst som åkallar Herren blir frälst. Jesus sade, om ni bekänner mig inför människorna, då skall jag också bekänna ert namn inför min himmelske Fader och de Heliga änglarna. Men om ni förnekar mig inför människorna, då kommer jag att förneka er inför min Fader. Jag vill att ni gör något. Kanske har du aldrig offentligt inför andra människor erkänt Jesus Kristus som din Frälsare, att du gjort honom till Herre i ditt liv, eller om du är osäker på att himlen är ditt eviga hem, kom då ihåg att Jesus hängde naken på Korset på en offentlig plats, han hängde där för dig, där utstod Han din skam.

Om du ber denna bön från djupet av ditt hjärta, då kommer Gud att frälsa din själ, han ger dig en möjlighet inom en nära framtid att erkänna det offentligt. Be med oss, speciellt ni i församlingen som vet att ni borde göra det.

”Gud, jag tror på dig. Du är min skapare. Jag är en syndare. Jag har syndat på många sätt, medvetet och omedvetet. Jag har kommit till korta. Jag har missat målet. Jag är fast i synd. Jesus, jag tror på dig. Du är Guds eviga Son. Du är Guds Lamm som tar bort världens synd, som tar bort min synd. Jag tror att du dog på ett kors. Du utgöt ditt oskyldiga blod för min själ. Jag tror att du blev begravnen och att du uppstod på den tredje dagen. Du lever i all evighet. Jag erkänner dig som min Herre. Jag erkänner dig som min Frälsare. Jag ger dig mitt liv. Jag vill älska dig och betjäna dig för resten av mitt liv. Jag tillhör dig, allt det goda, det dåliga, det syndiga, alla mina planer, alla mina drömmar, allt jag ger dig. Din vilja

må ske i mitt liv. Jag tror att jag är frälst. Inte genom goda gärningar, utan genom tro och förtröstan på dig. Jag ber i Jesu Namn Amen.”

>>>>> Lång applåd <<<<<

(Programledaren fortsätter)

Tack för det gensvaret, det var befogat. Bibeln säger att det inte finns någon större glädje än när en syndare vänder om. Vi känner bara till något om det som pågår i himlen som gensvar till det ni har gjort idag. Jag vill utmana er andra och därefter skall jag avsluta. Jag vill inbjuda er till altaret, ni som har hört dessa som har vittnat. Vi är verkligen lyckligt lottade som har fått lyssna till Bill och det han har fått vara med om. Jag vill utmana er men samtidigt verkligen varna er, acceptera inte detta om ni inte är beredda på Andens verk i ert liv. Jag vill inte vara nonchalant, utan jag menar att ni inte skall göra detta till er bekännelse ifall ni inte verkligen menar det. Det handlar om två saker.

Det första; Att jag inte längre kommer att frukta för människor. Det största hindret för oss är att handla som att det verkligen finns en himmel och ett helvete. Jag skall inte frukta människor. Det andra; För resten av mitt liv, kommer jag att tala med alla jag känner om Jesus, himlen och helvetet. Det är ett stort beslut. Alla jag känner som har nått ut till människor för att berätta om Kristus, kom till dessa två punkter i sin förpliktelse. Hur skall vi annars ha en gemenskap med varandra om vi inte delar med dem de härliga och goda nyheterna som kan frälsa deras själ från helvetet. Det är brottsligt i Anden att känna någon, samtala med dem, att dela gemenskap med dem, men inte berätta för dem att utan Kristus kommer de att hamna till helvetet. Varje relation bör vara en dörr till att kunna dela sanningen som du har fått del av i dag. Det är logiskt. Om du inte är redo för detta, så förstår jag det. Men om du är redo att inta dessa två beslut, om du är överens, säg då så här:

”Gud jag tror på dig. Jag tror på Jesus Kristus din Son, och din dyrbara Helige Ande. Jag tar emot utmaningen för denna tid. Jag förklarar att detta är min bekännelse. Jag skall inte längre frukta människor. Jag bryr mig inte om vad människor tycker. Mitt rykte är inte så viktigt. Jag avskyr att frukta människor. För resten av mitt liv kommer jag att berätta för alla jag känner om dig Herre Jesus, om himlen och en plats som kallas helvetet. Jag tar ett steg framåt. Jag kommer inte längre att vara likgiltig, självupptagen och inte bry mig om andra. Jag accepterar ditt ord. Jag kommer inte att frukta, jag kommer att tala. Detta är min bekännelse inför Allsmäktig Gud”.

Gud, res upp din armé över hela denna stad, nationen och världen, ett folk som kan urskilja den tid de lever i. Ett folk som har förstått att evigheten bara är på

ett ögonblicks avstånd härifrån, att klart kunna se himlen och helvetets plågor och prioriterar att lyda Gud. Nu ber vi om nåd. De har gjort en modig bekännelse Gud. Utan din nåd kommer det inte att gå i uppfyllelse. Vi tror att din nåd är nog för att utföra det som Guds ord säger till oss att göra. Nåd, nåd, nåd utöver ditt folk här i Jesu Namn.

Hela boken "*23 Minutes in Hell*", finns att köpa på engelska från:
www.amazon.com

Alla Svenska bibeltexter är från Svenska Folkbibelns översättning där ej annat anges.

Text inom [klammer] är översättarens förtydligande eller kommentar.